

TRUYỆN
TRANH

TẬP 23

KHÔNG TUYÊN RA TÀI BÁT TƯỚNG

thuongmaiviet.com.vn

thuongmaitr

TẬP 23

KHỔNG TUYÊN RA TÀI BẮT TƯỞNG

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn nghĩa" của Trung Hoa)

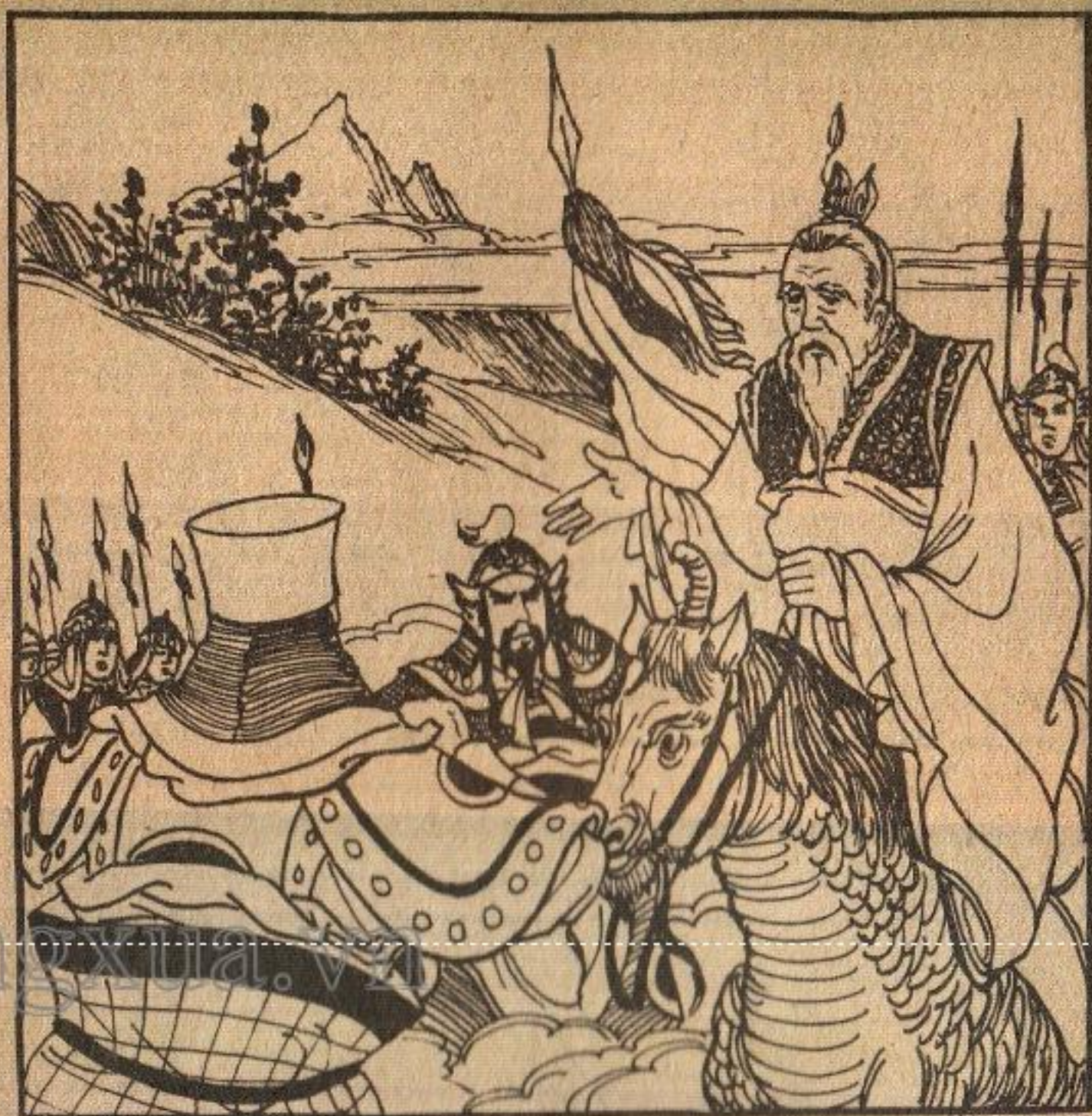
NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaill

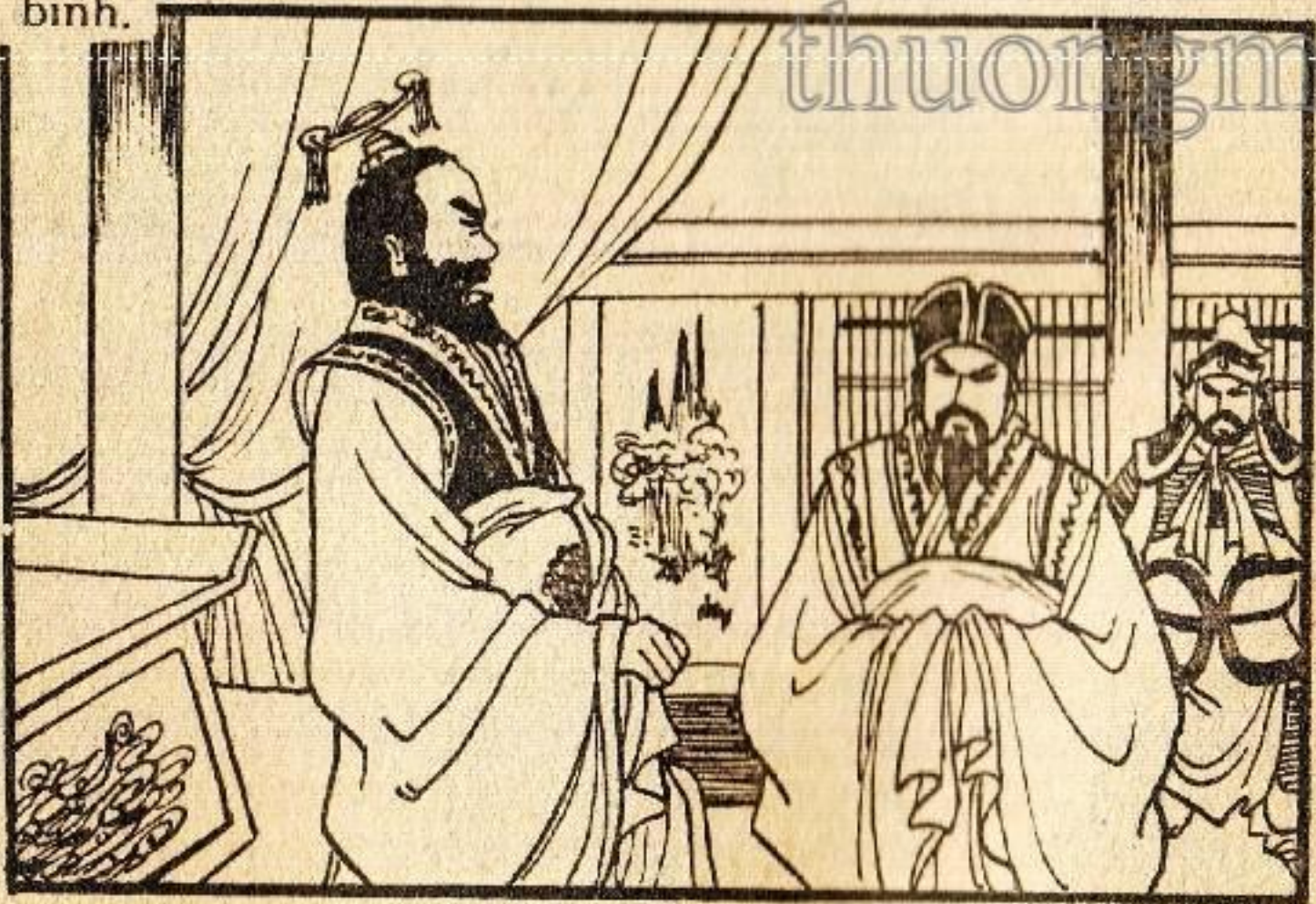

Tử Nha kéo các tướng ra trận, Ngụy Côn liền xuống ngựa, quì thưa: "Lâu nay tôi chiêu dụ một số binh mã rèn tập đao thương chờ lúc cứu dân nhưng chưa gặp chúa. Nay tôi nghe Nguyên Soái hưng binh phạt Trụ cứu dân, xin được theo phò dưới trướng". Tử Nha vui mừng chấp nhận. Ngụy Côn thưa tiếp: "Nam Cung Hoát rủ ro thất trận, xin Nguyên Soái rộng lượng khoan dung để khỏi mang tiếng mới ra quân đã giết tướng". Tử Nha thuận lời truyền tha cho Nam Cung Hoát.

Tử Nha bảo Nam Cung Hoát: "Người phải giao Soái ấn cho Ngụy tướng quân. Chừng nào lập được công chuộc tội sẽ hay". Nam Cung Hoát vâng lệnh, Tử Nha truyền tiến binh.

Trụ Vương hay tin Hồng Cẩm dẫu Châu liền lâm triều thương nghị. Đại phu Phi Liêm tâu: "Xin bệ hạ sai Không Tuyên, hiện trấn ải Tam Sơn đi đánh Tây Kỳ. Người này có học phép tiên chắc trừ được Tử Nha".

Không Tuyên phụng chi, kéo binh qua ải Tụy Thủy, thẳng về Tây Kỳ. Nhưng mới đi được 2 ngày, đến Kim Kê Lãnh thì hay tin đại binh Tây Kỳ đang kéo tới. Không Tuyên truyền đóng trại đón đường.

Không Tuyên sai Trần Canh đến khiêu chiến binh Châu. Hoàng Thiên Hóa ra đánh được 30 hiệp, ném Hòa Long phiêu trúng Trần Canh té xuống ngựa. Hoàng Thiên Hóa cất lấy thủ cấp mang về.

Không Tuyên tức giận sai Tôn Hiệp ra đánh báo thù. Võ Kiết liền giục ngựa ra trận. Đánh nhau một hồi, Võ Kiết giả thua bỏ chạy. Tôn Hiệp cả mừng rượt theo.

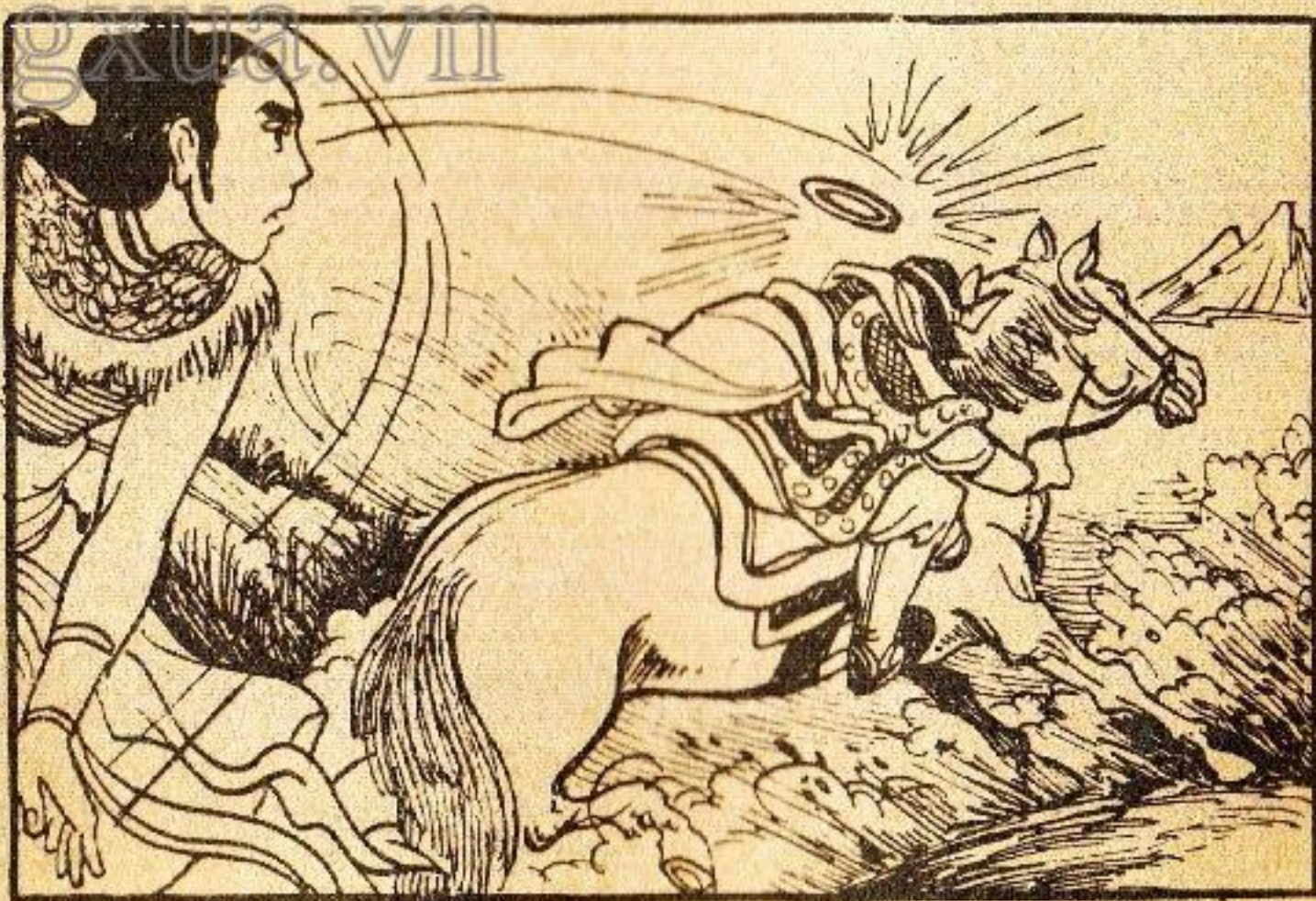

Thình lình Võ Kiết quay lại đâm một giáo, Tôn Hiệp bất ngờ không đỡ nổi, nhào xuống ngựa chết tươi. Võ Kiết cắt lấy thủ cấp Tôn Hiệp mang về. Tử Nha khen ngợi vô cùng.

Hôm sau, Tử Nha sai Na Tra đến khiêu chiến với Không Tuyên. Cao Kế Năng liền ra trận. Na Tra nóng lòng lập công, vung giáo đánh liền.

Cao Kế Năng tránh bại bỏ chạy, cố ý như Na Tra vào bẫy nhưng Na Tra đã ném Càn Khôn quyền trúng vai Cao Kế Năng thất kinh chạy thẳng về trại.

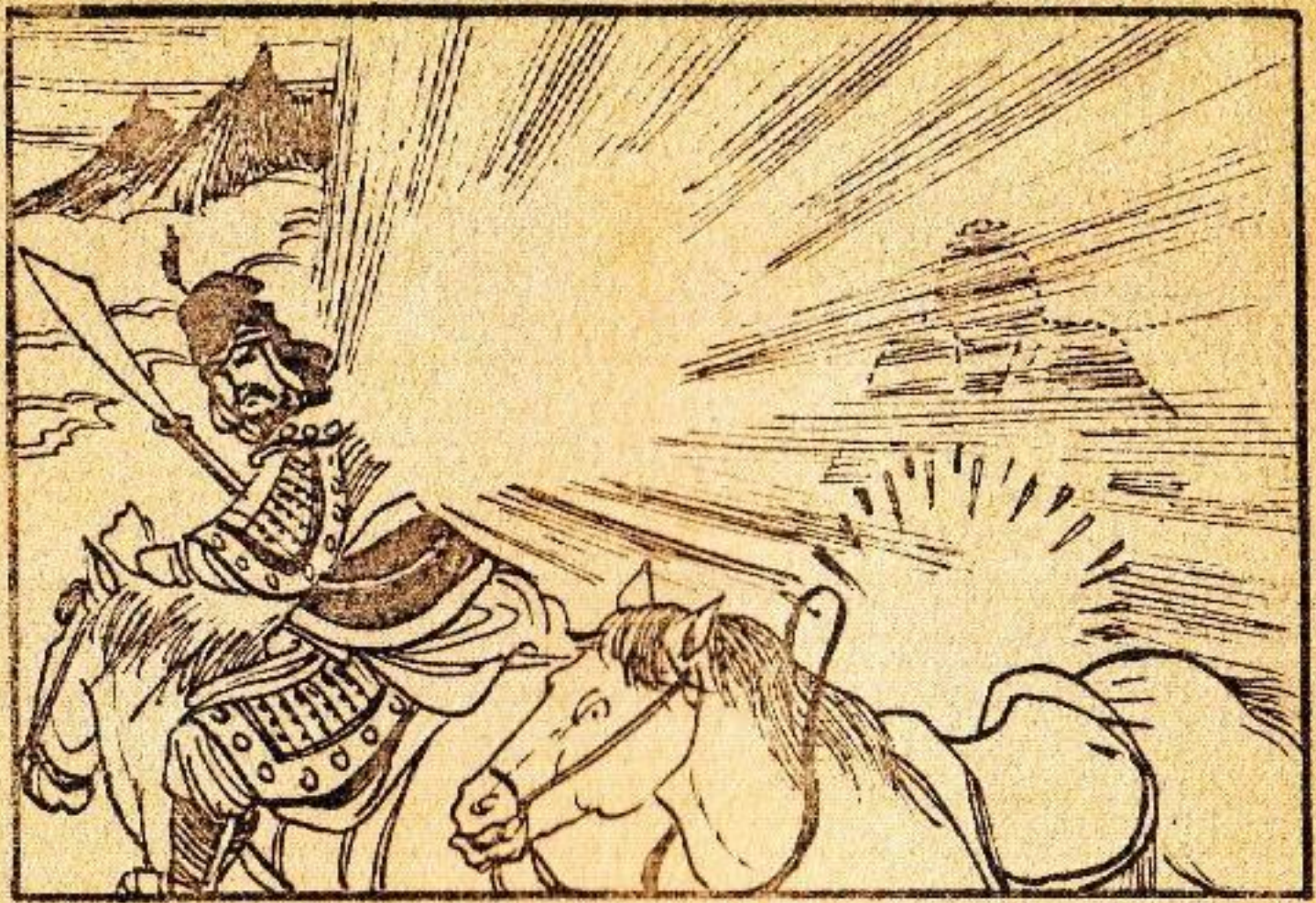

Rạng ngày, Không Tuyên đến gọi Tử Nha. Tử Nha liền dẫn binh ra, thấy sau lưng Không Tuyên chiếu hào quang ngũ sắc thì lòng không yên.

Hồng Cẩm lướt ngựa đến. Không Tuyên múa đao đánh lại. Hồng Cẩm thấy đánh khó thắng, liền lấy cờ phép ra rung. Không Tuyên cười lớn: "Tài phép bao nhiêu mà khoe".

Khổng Tuyền xoay người chiếu hào quang ra, lập tức Hồng Cẩm biến mất. Ai nấy đều ngơ ngác. Khổng Tuyền thừa thắng xông tới chém Tử Nha, Đặng Cửu Công xông vào trợ chiến.

Ba người quần nhau, Tử Nha ném Đá thần tiên lên nhưng lại bị 5 đạo hào quang của Khổng Tuyền thâu mất. Tử Nha kinh hãi thâu binh về trại.

Tử Nha về trại, buồn rầu nói: "Không biết Không Tuyên là người thế nào mà có 5 đạo hào quang lợi hại đến thế. Ta chỉ có cách đợi đêm nay bắt thần cướp trại mới mong thắng được".

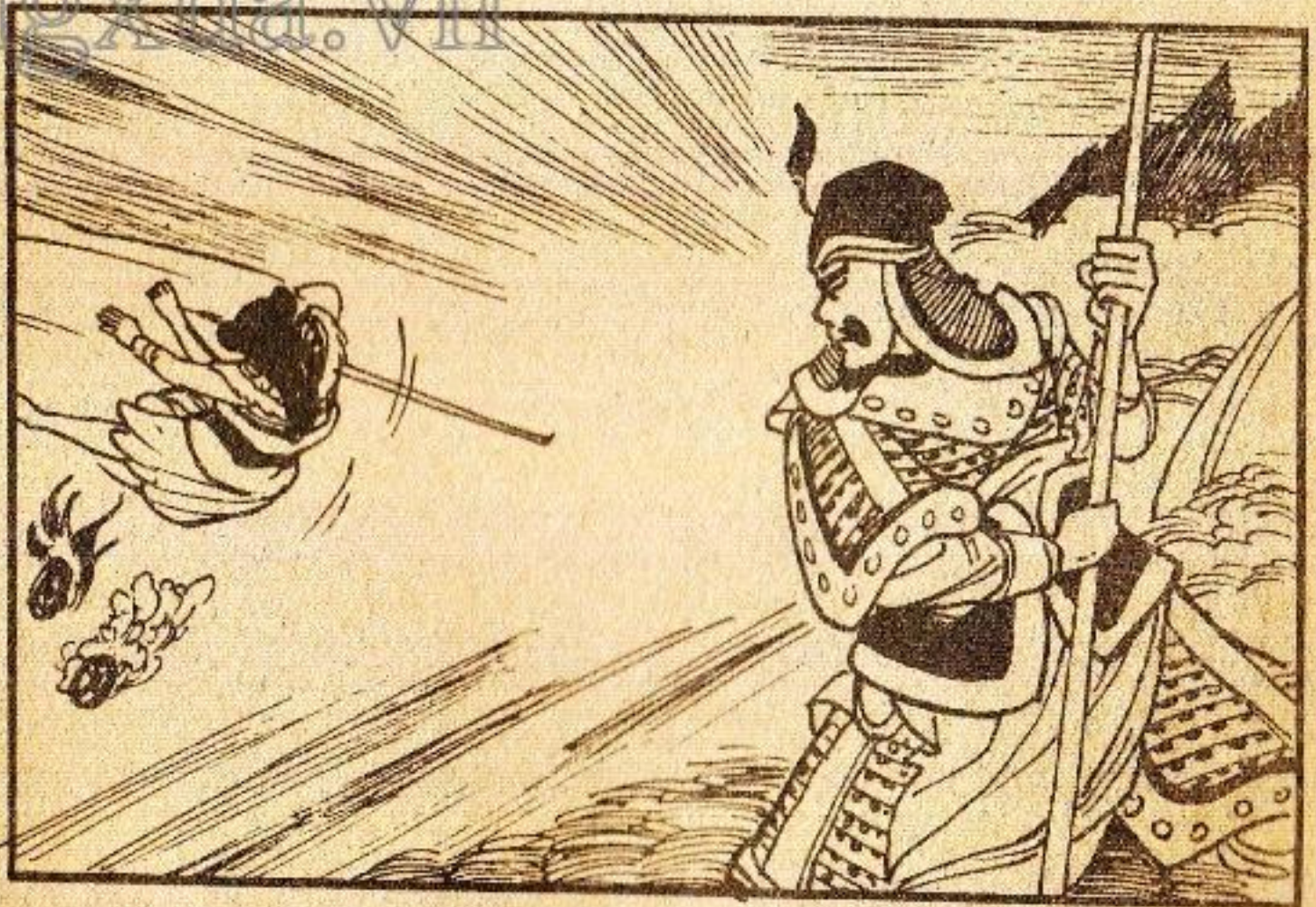

Đến canh 2, quân Châu nổ pháo xông vào cướp trại Thương. Na Tra đánh vào cửa chính thì thấy Không Tuyên đang ngồi cười, nói: "Ta đã biết người đến cướp dinh rồi, bây giờ đừng hòng chạy thoát".

Lúc này Lôi Chân Tử bay vào thì gặp Châu Tín liền sà xuống đập 1 gậy, Châu Tín té xuống ngựa chết tươi. Lôi Chân Tử bay qua trợ lực Na Tra đánh Không Tuyên.

Không Tuyên nhắm đánh không lại nên chiêu hào quang bắt Lôi Chân Tử. Na Tra toan bỏ chạy nhưng không kịp nữa, hào quang của Không Tuyên cũng bắt Na Tra đi mất.

Lúc bấy giờ, Hoàng Thiên Hóa đang giao chiến với Cao Ké Năng, Cao Ké Năng không chống nổi phải bỏ chạy. Hoàng Thiên Hóa vung chùy đánh bời theo...

Không ngờ Cao Ké Năng chạy nhanh nên chùy đập vào đầu Kỳ Lân bẻ nát. Hoàng Thiên Hóa té xuống, bị Cao Ké Năng quay lại đâm chết.

Không Tuyên thừa thắng xua quân giết binh Châu toi
bời. Rạng ngày, quân vào báo với Tử Nha: "Trước cửa
dinh Thương treo đầu Hoàng Thiên Hóa. Lôi Chấn Tử và
Na Tra mất tích".

Gia đình Hoàng Phi Hồ khóc lóc thảm thiết. Nam Cung
Hoát khuyên: "Hoàng tướng quân chớ khóc lóc làm chi, mà
nên đi cầu Sùng Hắc Hồ đến bắt nó báo thù".

Hoàng Phi Hồ xin lệnh Tử Nha rời lên đường đến Sùng Thành cầu Sùng Hắc Hồ. Đến núi Phi Phụng, Phi Hồ thấy 3 người đánh nhau cả trăm hiệp không phân thắng bại. Đánh một lúc, họ nhìn nhau cười ngất. Hoàng Phi Hồ lấy làm lạ liền đến hỏi. Hoàng Phi Hồ xưng danh tánh, cả 3 người đều xuống ngựa nói: "Chúng tôi nghe đồn về ngài đã nhiều, vậy xin mời ngài ghé vào trại chúng tôi đàm đạo cho vui".

Ba người biết nguyên do, bèn theo đến Sùng Thành (Đó là Văn Sinh, Thôi Sinh và Trương Hùng, sau này hợp với Hoàng Phi Hồ và Sùng Hắc Hồ thành 5 vị thần gọi là Thần Ngũ Nhạc).

Sùng Hắc Hồ vui mừng dọn tiệc đãi. Phi Hồ nói: "Nay Khương Nguyên soái đang bị Không Tuyên chặn tại Kim Kê Lãnh, tướng quân nên đến giúp, bắt Không Tuyên cho kịp ngày đến Mạnh Tân dự hội".

Sùng Hắc Hồ kéo binh đến ra mắt Tử Nha. Sau đó hợp với 3 tướng núi Phi Phụng đến trại Thương. Cao Kế Năng liền xuất trận.

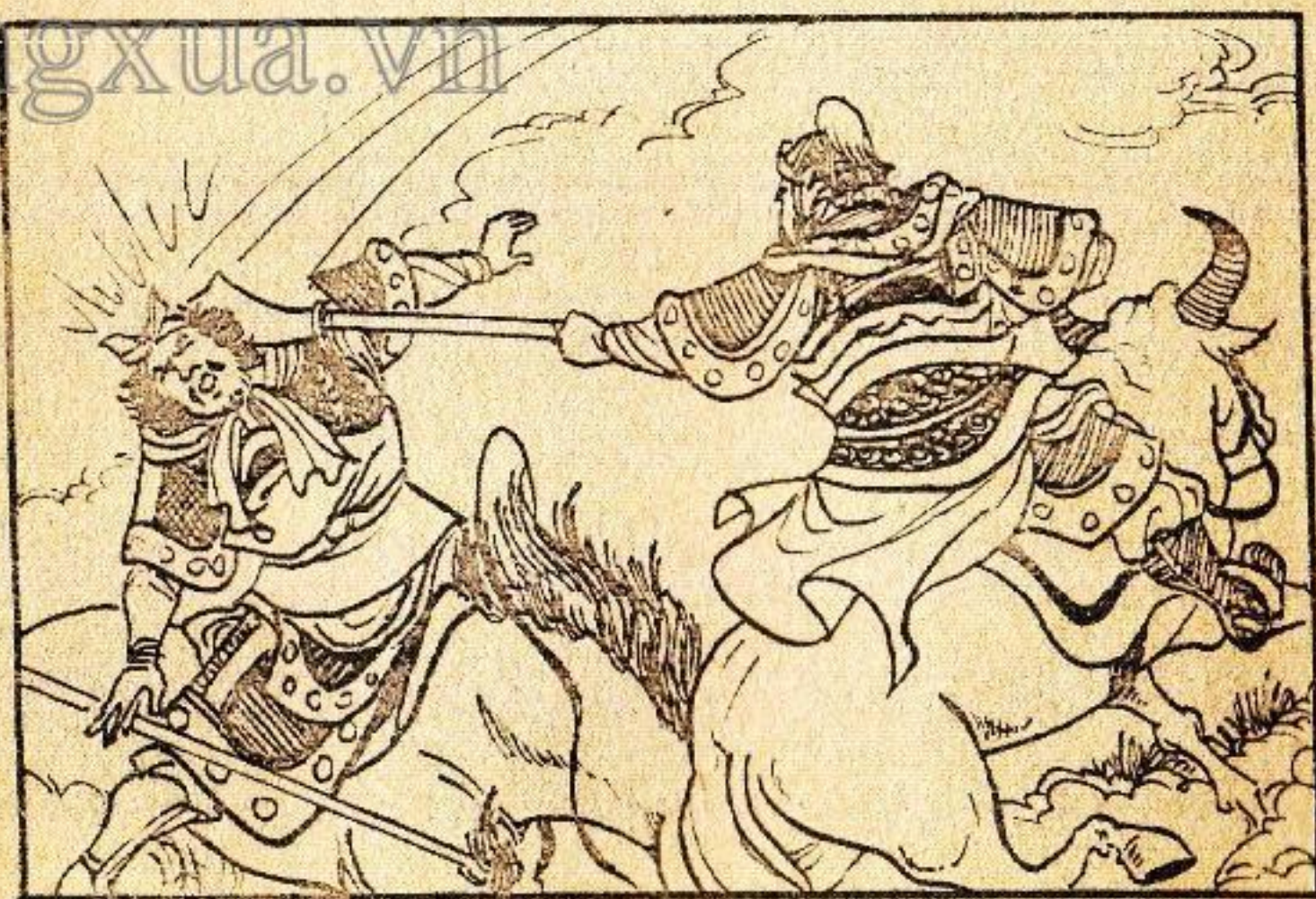

Sùng Hắc Hồ cùng 3 tướng ào tới đánh, vây Cao Kế Năng. Hoàng Phi Hồ cũng xông vào trợ chiến. Cao Kế Năng cự không lại, quay ngựa bỏ chạy, 5 tướng đuổi theo.

Cao Kê Năng liền mở túi ong phép ra, ong bay đen trời. Sùng Hắc Hồ mở nắp hồ lô, 1 làn khói đen bay ra hóa thành chim ưng nuốt cả đàn ong vào bụng trong nháy mắt.

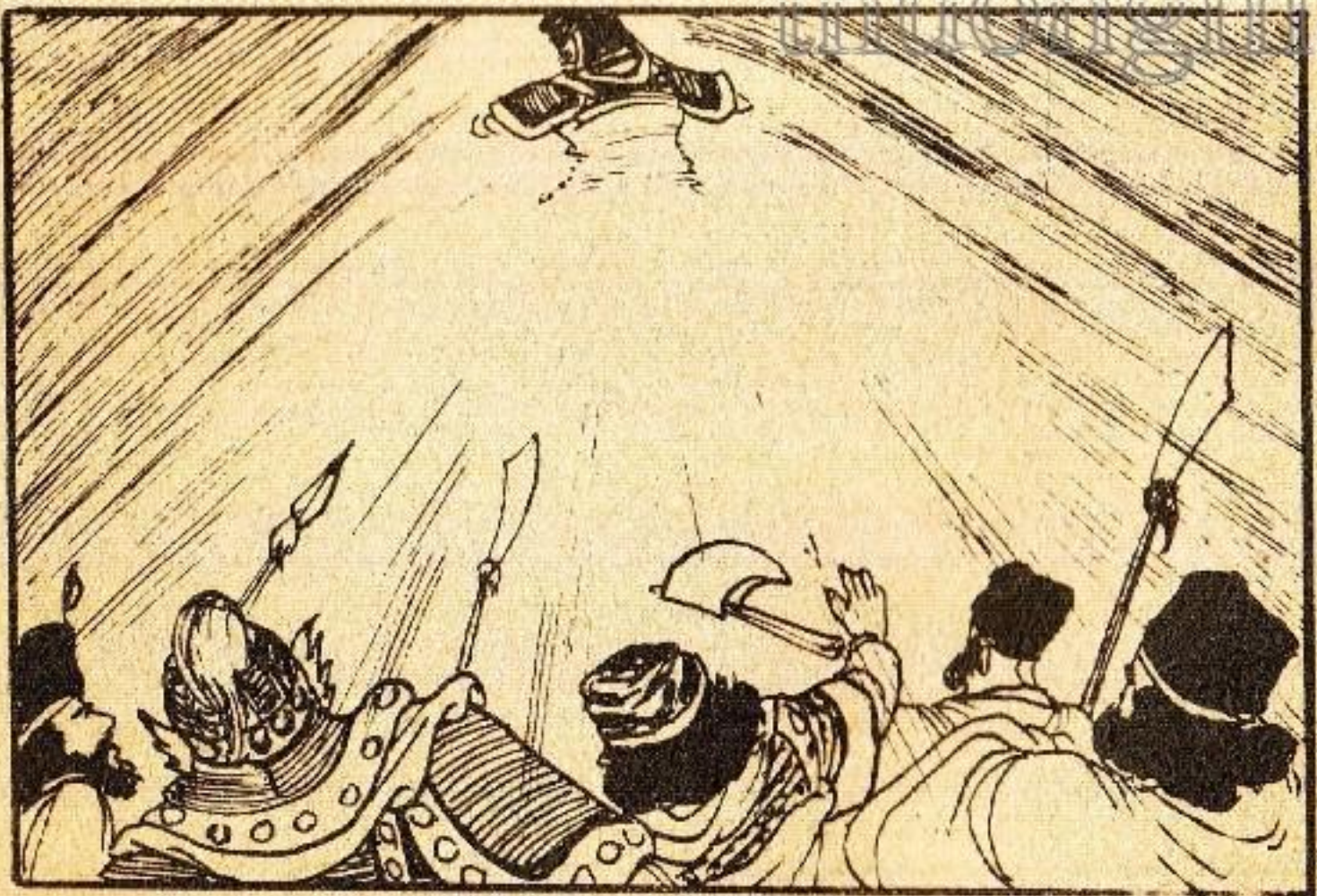
Không Tuyên vội lên ngựa đến giải vây cho Cao Kê Năng. Nhưng Hoàng Phi Hồ đã lẹ tay chém Cao Kê Năng 1 đao bay đầu, trả thù cho Hoàng Thiên Hóa.

Năm tướng áp lại vây Không Tuyên vào giữa. Không Tuyên cự một chút đã thấy đuối, phải bỏ chạy.

thuongmaitr

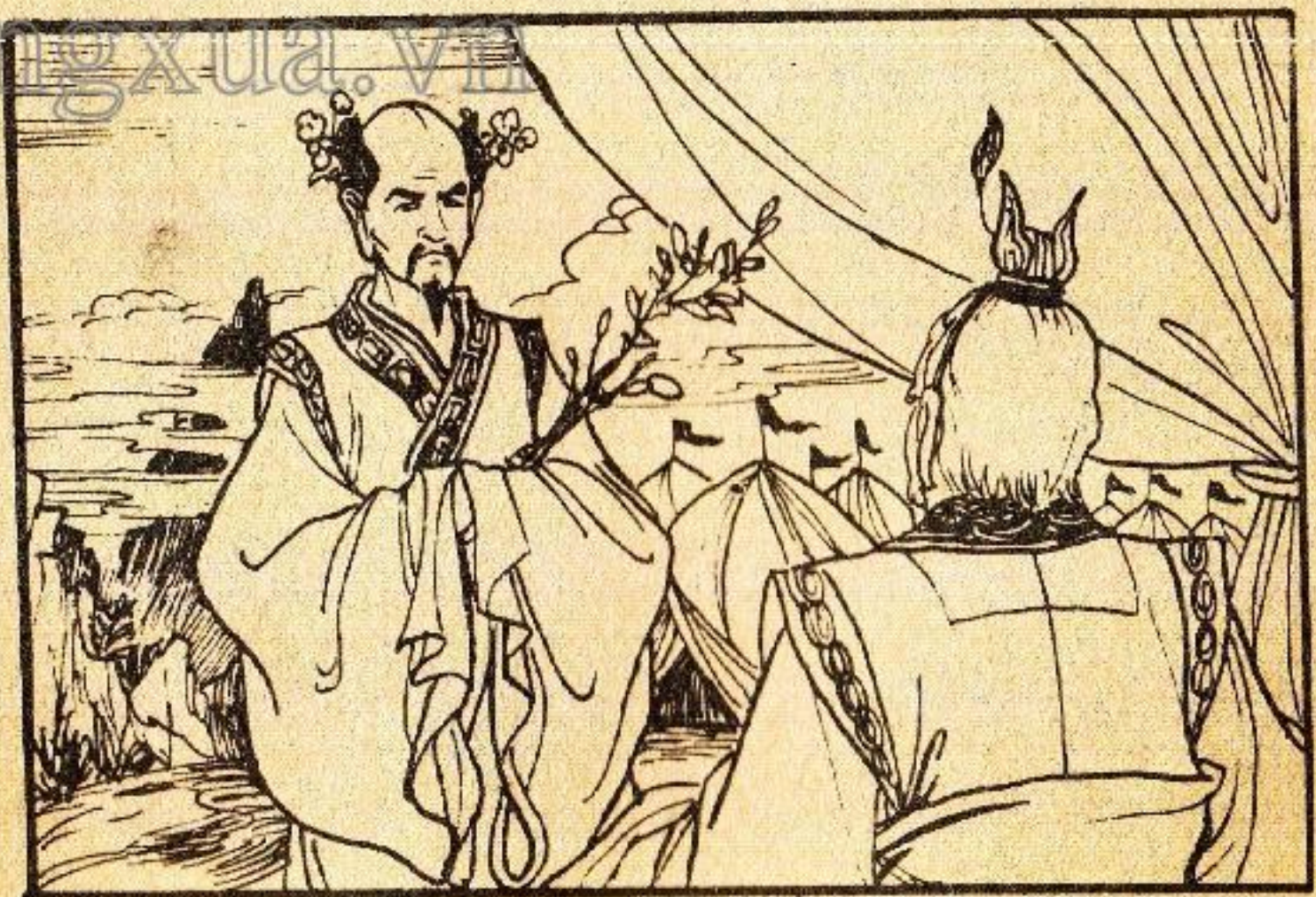

5 tướng vừa đuổi theo thì Không Tuyên đã xoay người chiếu hào quang chụp xuống bắt hết cả 5 đem về nhốt sau dinh.

Mấy ngày sau, Tử Nha đang lo lắng thì quân vào báo có một đạo sĩ xin ra mắt. Tử Nha vội ra đón vào.

Đạo sĩ nói: "Tôi là Chuân Đê, trước kia Quảng Thành Tử có đến mượn cờ Bửu sắc. Tôi muốn giúp Không Tuyên trọn kiếp tu hành nên đến đây bắt nó về".

Rồi Chuân Đê đến trước dinh Thương gọi Không Tuyên ra nói: "Người cùng ta có duyên phận nên ta đến đây thỉnh người về Cực Lạc. Ở đây cõi trần, không phải chỗ người cạnh tranh đường sanh tử".

Không Tuyên nổi giận vung dao chém nhưng Chuân Đê đã cầm nhánh cây gạt rơi dao. Không Tuyên lấy roi vàng đánh tiếp nhưng cũng bị Chuân Đê gạt phăng đi.

Khổng Tuyên tức giận vận hào quang chụp Chuân Đê. Chuân Đê đứng trơ trơ chịu trận, không tránh né.

Chuân Đê đứng giữa hào quang hiện ra 18 tay cầm đủ loại binh khí đánh Khổng Tuyên.

Bỗng nghe trong hào quang một tiếng nổ lớn, Không Tuyên đứng sững như trời trồng, áo mào rã rời. Không ai hiểu Chuẩn Đề dùng phép gì để bắt Không Tuyên.

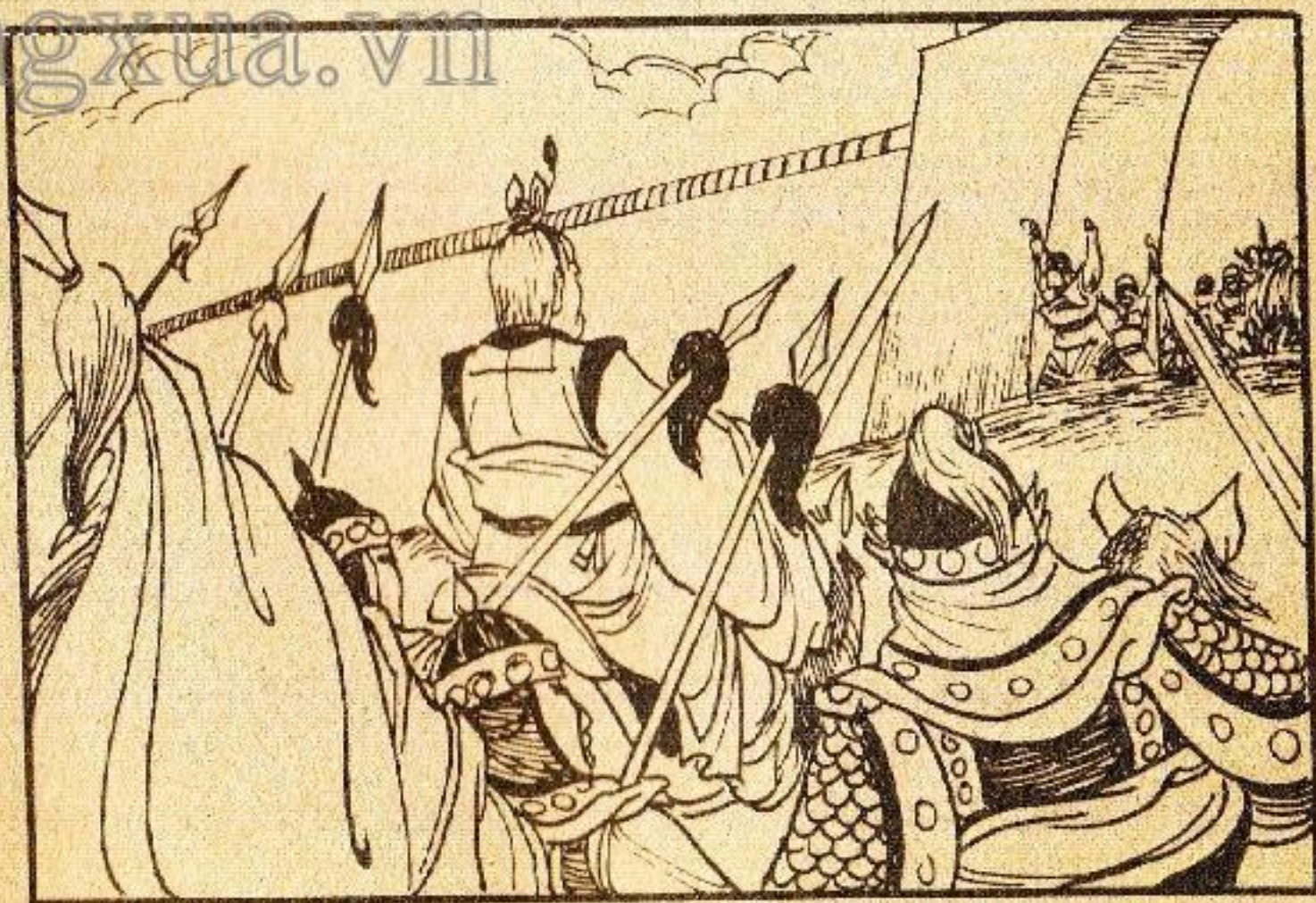

Chuẩn Đề hiện nguyên hình, tháo dây lưng trói Không Tuyên lại, lấy thiết tiêu gác lê vai Không Tuyên nói: "Xin đạo hữu cùng nhau về Tây phương hưởng cảnh thanh nhàn".

Tức thì Không Tuyên hiện hình thành con công 1 mắt
cao lớn vô cùng. Chuẩn Đề từ giả mọi người, cười công
bay mất.

Binh Thương thấy mắt chủ tướng liền mở cửa ải đầu
hàng. Tử Nha lấy ải, thả hết tướng, mở tiệc ăn mừng.
Sùng Hắc Hồ xin trở về Sùng Thành.

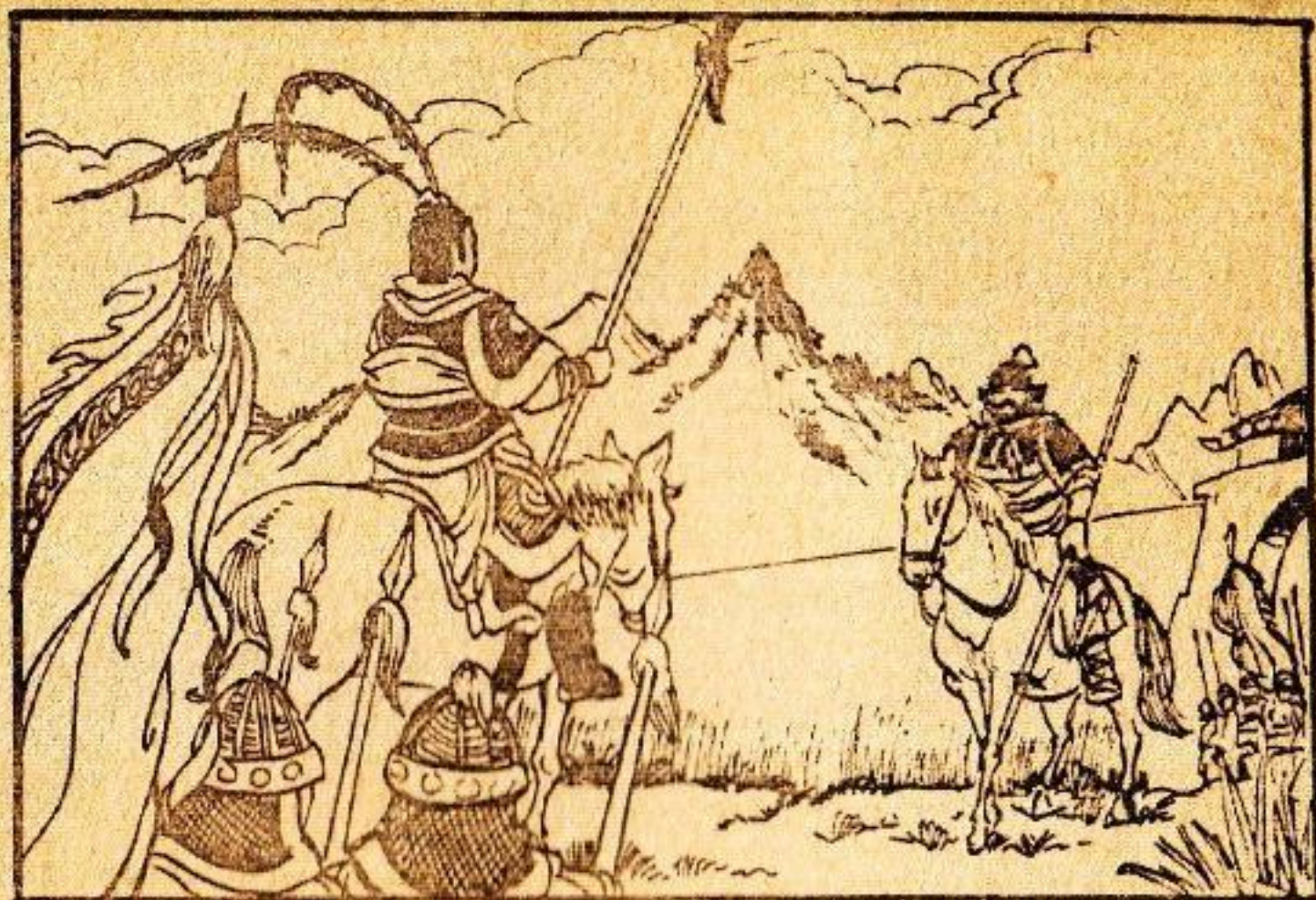

Bây giờ tương giử ải Tụy Thủy là Hàng Vinh hay tin Không Tuyên bị bắt, lại nghe binh Châu kéo đến hạ trại cách thành 2 dặm thì thất kinh. Hàng Vinh vội viết sớ báo tin về triều ca một mặt lo thủ thành.

Từ Nha gọi Hoàng Phi Hô và Hồng Cầm dê, nói: "Hai người lãnh quân đánh ải Giai Mộng và Thanh Long. Còn ta sẽ đánh ải Tụy Thủy để cho chúng không tiếp cứu nhau được".

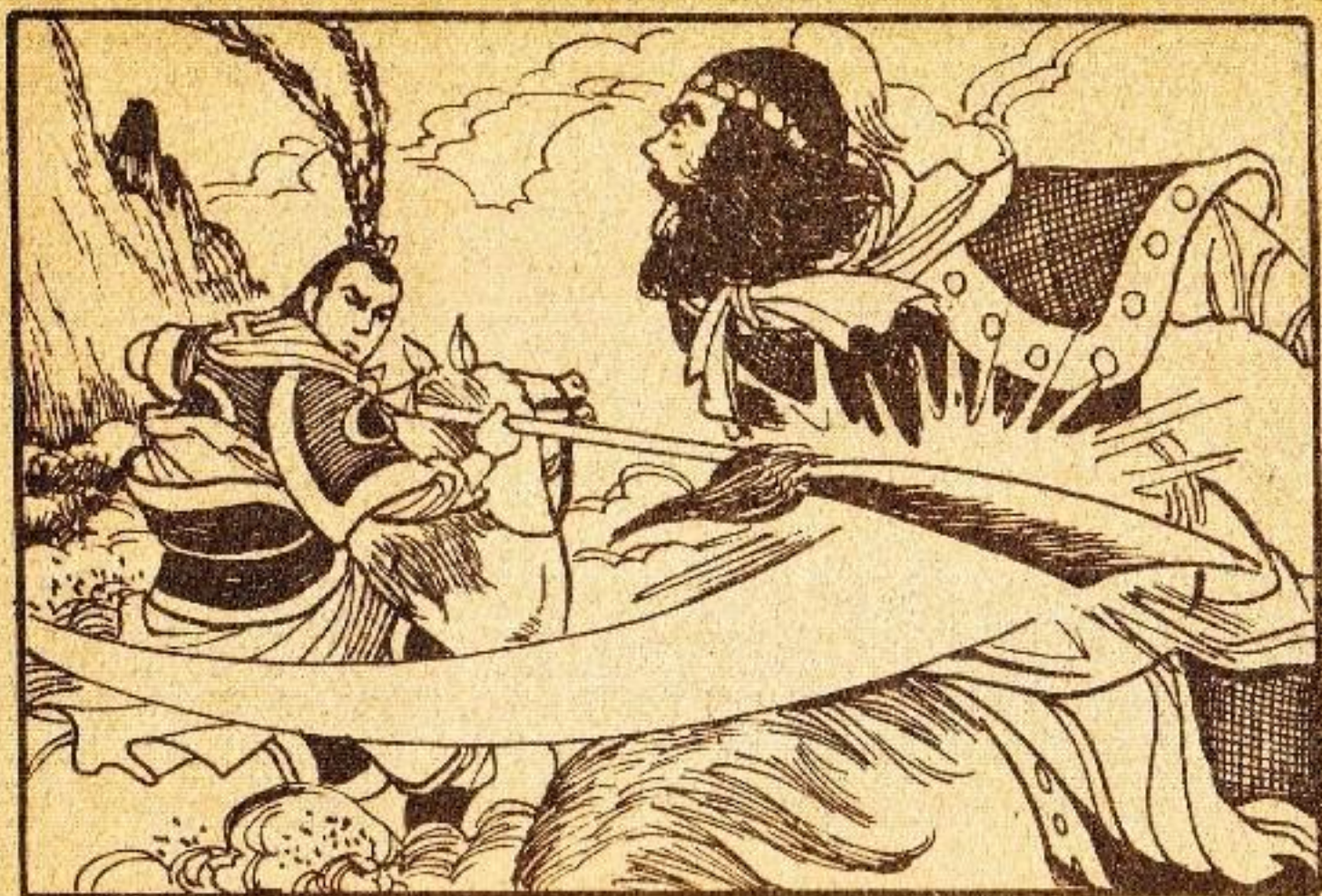

Hồng Cẩm kéo quân đến ải Giai Mộng. Tướng trấn ải là Hồ Thăng sai Vân Bàng ra tiếp chiến. Vân Bàng ra gặp ngay Tô Toàn Trung chờ sẵn.

Hai tướng đánh nhau hơn 40 hiệp. Tô Toàn Trung đánh càng lúc càng hăng, còn Vân Bàng càng lúc càng đuối sức.

Đánh thêm vài hiệp, Vân Bàng đỡ không nổi nữa, bị Toàn Trung chém một đao đứt làm hai khúc.

Em của Hồ Thăng là Hồ Lô tức giận kéo quân đến trại Châu. Hồng Cẩm sai Nam Cung Hoát ra tiếp. Đánh nhau hơn 40 hiệp, Nam Cung Hoát nắm cổ Hồ Lô ném xuống đất, sai quân trói lại.

Hồng Cẩm truyền đem Hồ Lô ra chém rồi mở tiệc ăn mừng. Đầu Hồ Lô bị đem treo trước dinh.

Trong lúc các tướng đang say sưa thì quân vào báo: "Có Hồ Lô đến khiêu chiến". Hồng Cẩm nạt: "Hồ Lô bị ta chém rồi, còn Hồ Lô nào nữa!"

Hồng Cẩm lên ngựa ra trước dinh thì thấy quả thật Hồ Lô đứng đó. Nam Cung Hoát giục ngựa tới quát: "Người dùng tà thuật gạt ta, đó người chạy đầu cho thoát." Nói rồi vung đao hỗn chiến.

Hồ Lô lại bị Nam Cung Hoát bắt sống lần nữa, đem vào nạp cho Hồng Cẩm. Cả tướng đều ngạc nhiên không hiểu sao Hồ Lô đã bị chém còn sống lại.

Long Kiệt công chúa bước ra nói: "Áy là phép thể thân, không có gì lạ". Rồi công chúa truyền quân rẽ tóc Hồ Lô, dùng Kim Càn Khôn đóng trên xoáy Hồ Lô, rồi mới đem chém.

Lần này thì Hồ Lô chết thật. Hồ Thăng thất kinh than: "Em ta cãi lời nên bỏ mạng. Nay thiên hạ về Châu gần hết, ta phải qui hàng để cứu dân". Rồi Hồ Thăng viết thư qui hàng.

Hồng Cẩm xem thư mừng rỡ, ban thưởng cho sứ thần và nói: "Ta không kịp viết thư phúc đáp. Vậy ngày mai ta sẽ vào ải chiêu an". Sứ thần tạ ơn trở về.

Hồ Thặng liền sai quân dẹp bỏ cờ Thương, dựng cờ Châu chuẩn bị dâng ải. Nhưng đêm hôm ấy, có quân vào báo: "Ngoài thành có một đạo cô xin ra mắt". Hồ Thặng cho mời vào.

Đạo cô nói: "Ta là Hòa Linh Thánh Mẫu, đến báo thù cho Hồ Lô là học trò ta. Nay đã có ta, người khỏi lo thiếu binh thiếu tướng". Hồ Thăng tuân lời, truyền dựng lại cờ Thương như trước.

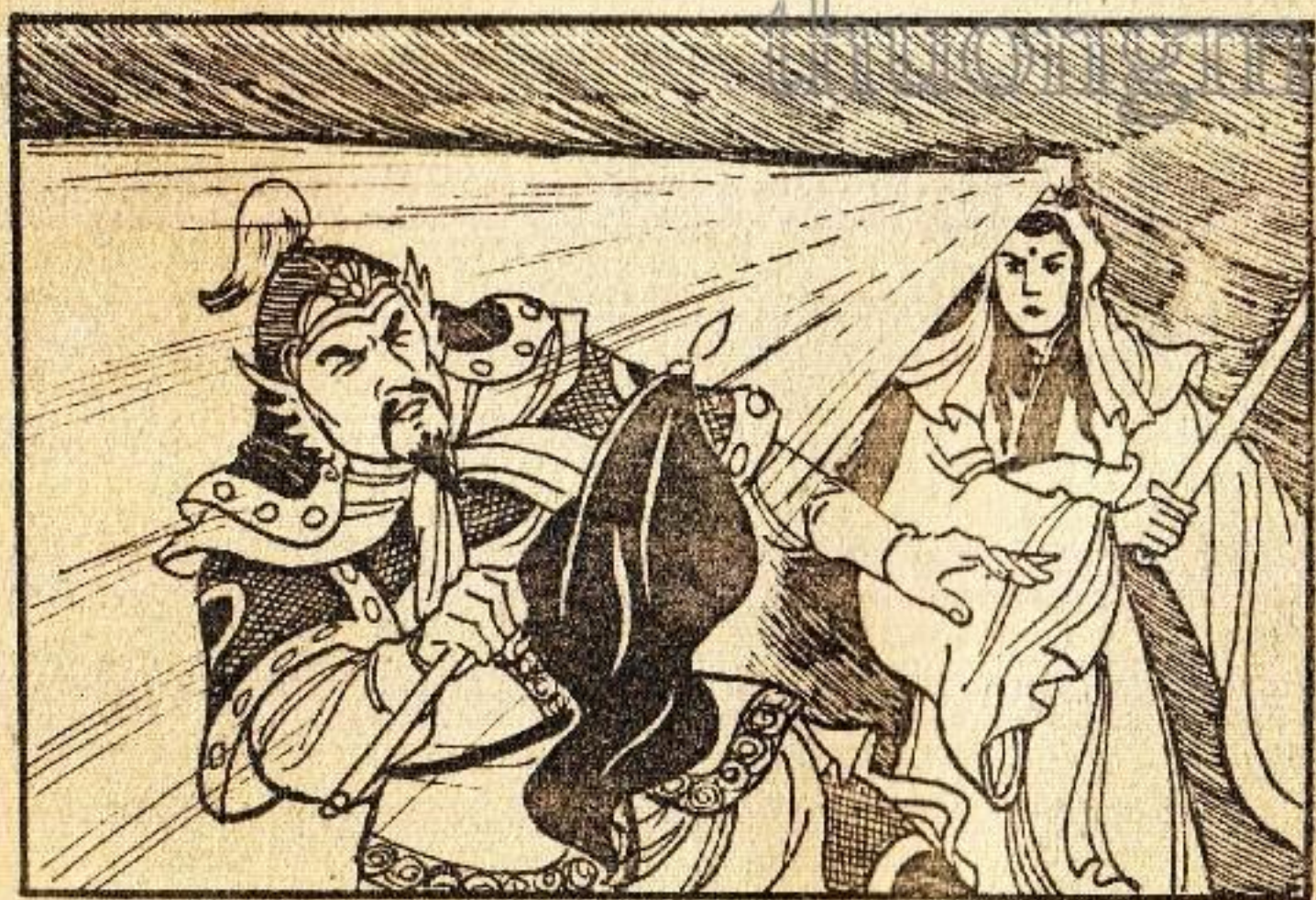

Hòa Linh Thánh Mẫu nói: "Hãy chọn cho ta 3 ngàn binh mạnh để ta tập trận". Hồ Thăng treo miễn chiếu bài trong thời gian tập trận nên Hồng Cẩm tức tối vô cùng mà không làm gì được.

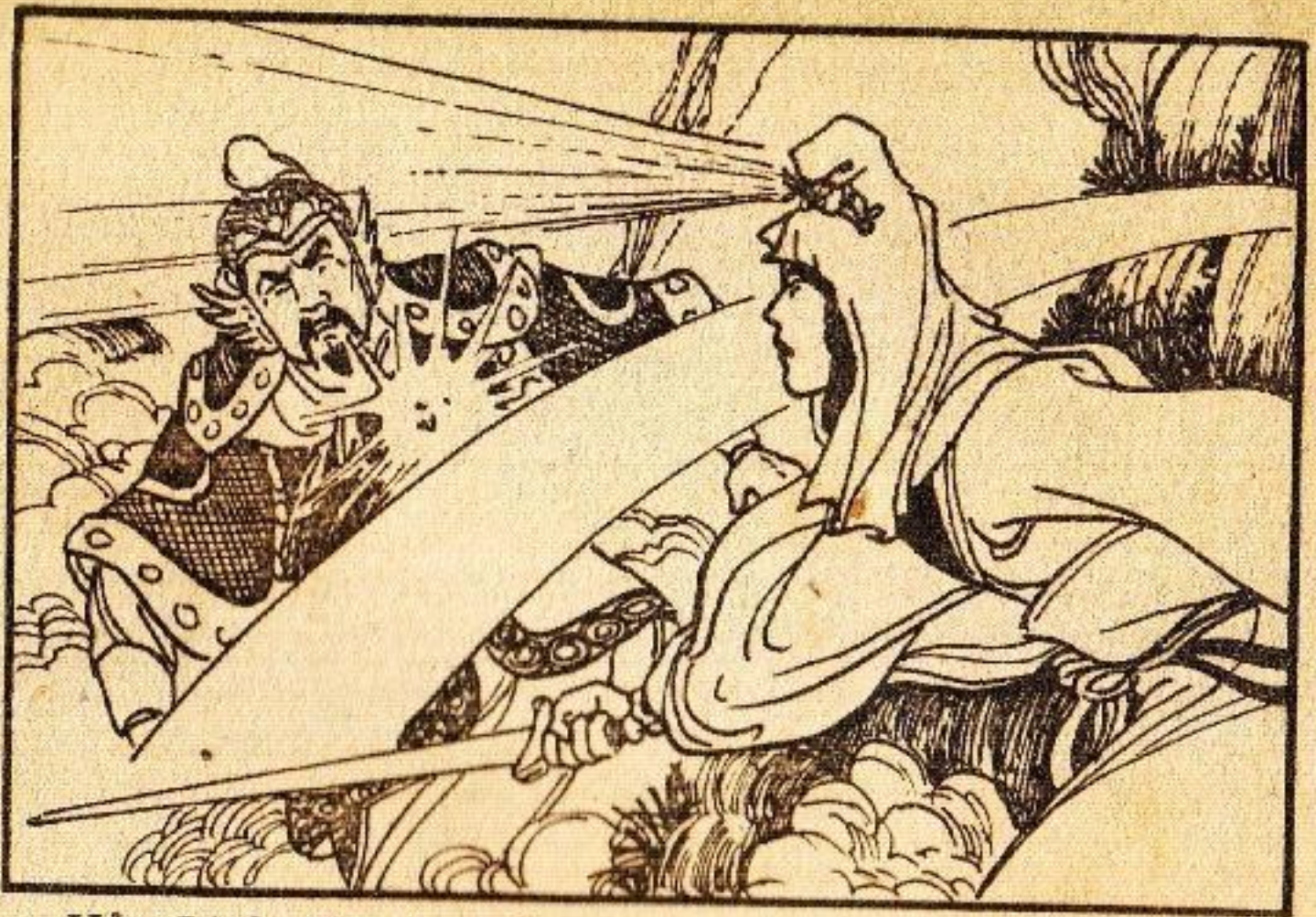

Hỏa Linh Thánh Mẫu luyện tập 7 ngày thì binh lính đã thuần thục, liền ra lệnh cho Hồ Thăng dẹp bỏ miếu chiếu bài, kéo ra khiêu chiến.

Thấy quân Thương có đạo sĩ cứu viện, Hồng Cẩm liền lấy cờ đen ra làm phép. Nhưng Hỏa Linh đã chiếu hào quang từ trên mào ra làm Hồng Cẩm chóa mắt không nhìn thấy gì.

Hỏa Linh Thánh Mẫu thừa lúc Hồng Cẩm chóa mắt, chém một gươm sả giáp, máu tuôn dầm dề. Hồng Cẩm hét lên, ôm ngực chạy dài.

Hỏa Linh Thánh Mẫu truyền 3 ngàn binh hỏa kéo vào đốt trại. Binh đến đâu, lửa cháy đến đó, quân Châu chết vô số.

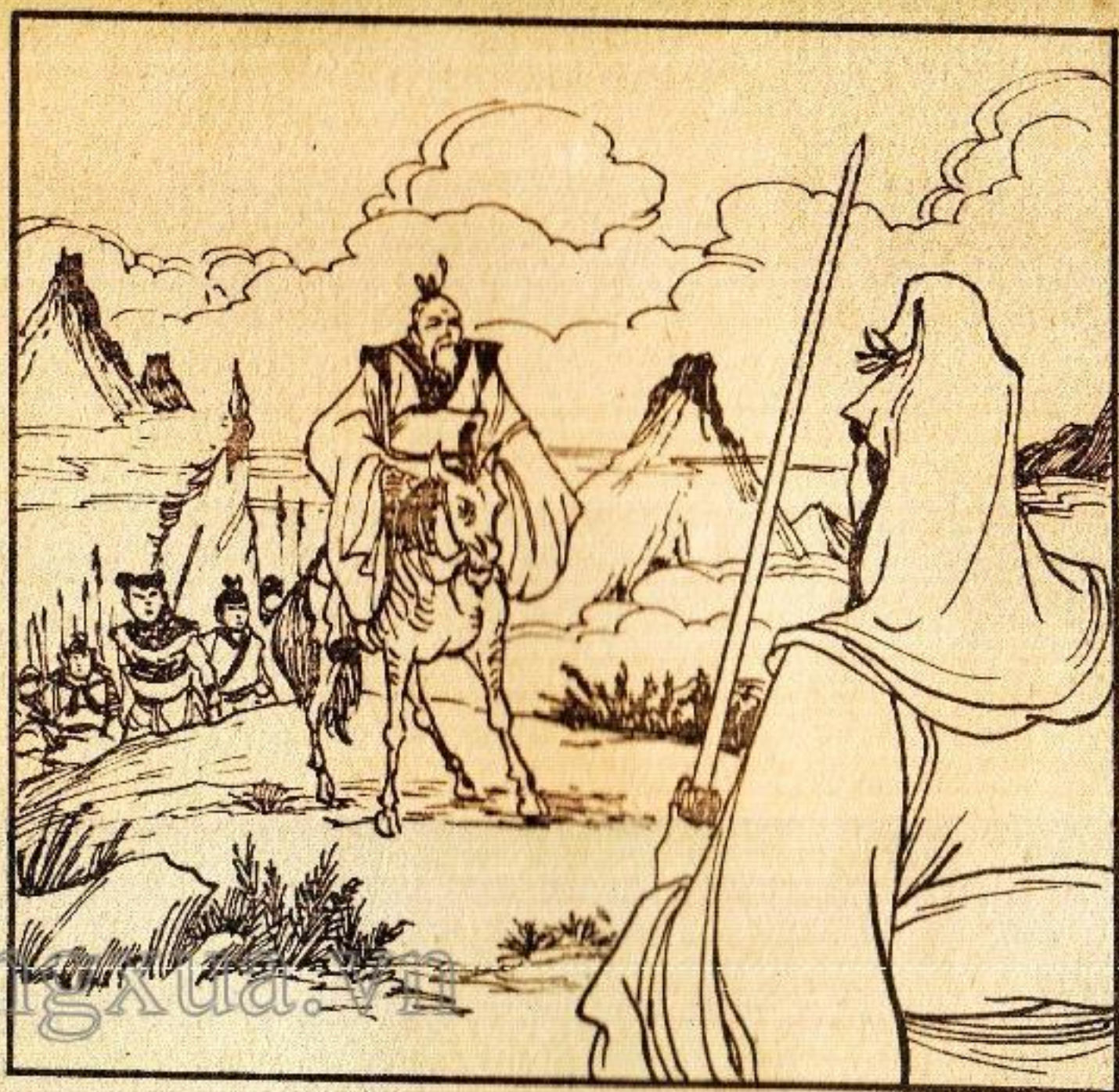

Long Kiệt công chúa thấy chồng bị thương vội chạy ra nhưng cũng bị Hỏa Linh chiếu hào quang chói mắt. Hỏa Linh chém công chúa một gươm trước ngực. Hai vợ chồng Hồng Cẩm cùng kéo nhau chạy.

Hỏa Linh Thánh Mẫu xua quân đuổi theo hơn 70 dặm mới thôi. Hồ Thảng hờn hờ, rước Hỏa Linh Thánh Mẫu và mở tiệc đãi.

Tử Nha hay tin Hồng Cẩm thua trận liền giao quân cho Lý Tịnh, rồi dẫn Na Tra, Vi Hộ và 3 ngàn binh mã đến Giai Mộng tiếp ứng cho Hồng Cẩm.

Hỏa Linh Thánh Mẫu hay tin Tử Nha cầm binh đến thì mừng rỡ nói với Hồ Thăng: "Người hãy chuẩn bị ra binh để ta giết nó cho rồi". Hồ Thăng tuân lệnh diêm binh khai thành. Hỏa Linh dẫn 3 ngàn binh hỏa đến trước dinh Châu gọi Tử Nha ra giao chiến.